

Wouter Hillaert, De Theatremaker:

“Als de theatergeschiedenis in de Nederlanden samen te vatten valt als een gestage evolutie naar meer naturel en geloofwaardig contact, lijkt nu een nieuwe fase aangebroken. In de jaren 60 ontdekte men het lichaam van de reciterende acteur, in de jaren 70 trad hij de wereld buiten het theater in, in de jaren 80 werden non-acteurs en het principe “real time real action” van de performance geleend en in de jaren 90 braken ook de tekstcollectieven in het zog van Discordia door hun rol, op zoek naar persoonlijkheid. Onze jaren 00 worden ooit die van de afbraak van het podium zelf, van de acteur als mens tussen en met de mensen. Ilay den Boer dient je eten op, welhaast de sleutelhandeling van deze algehele tendens naar contact, nabijheid, interactiviteit, locatieontvangst, solo -en zintuiglijk theater. Acteurs worden stewards van evenementen.”